

Onlangs ben ik teruggekeerd uit Mozambique, waar ik door de stichting Pearl of Mozambique was uitgenodigd. Ze vroegen me om een echotraining te geven. Er staat al enige maanden een echo-apparaat, maar er kon nog niet mee gewerkt worden, omdat niemand wist hoe dat moest. We hadden afgesproken dat ik voor 3 weken zou komen. In de eerste instantie zouden er vier “leerlingen” zijn, in de praktijk waren het er maar twee, de verloskundige en hoofd van het gezondheidscentrum, Lucinia, en een verpleegkundige. Beiden zeer leergierig, maar helaas was er weinig tijd. De afspraken liepen soms niet goed

omdat zij plotseling voor overheidstaken geroepen werden: de gouverneur kwam op bezoek, meetings over statistiek, enzovoorts. We begonnen met theorie en het apparaat leren kennen. De laatste week geoefend

met patiënten.

Daarna durfde ik hen het apparaat wel toe te vertrouwen. Ze leerden vooral het herkennen van afwijkingen, om problemen voor te zijn. We zijn niet toegekomen aan metingen. Er is nu afgesproken dat ze flink gaan oefenen, een lijst bijhouden en mij terug rapporteren. Mogelijk vindt er nog een vervolg plaats. Ik was heel verheugd van Marianne te horen dat na mijn vertrek het apparaat inderdaad gebruikt werd! Een goed begin. Verder had ik het geluk dat het festival d'arte plaats vond en dat ik daar ook een graantje van kon meepikken! Het was al met al een goede ervaring. Ik bewonder deze mensen die in deze moeilijke omstandigheden moeten werken en ben blij ze een steuntje in de rug te kunnen geven.